

Sygn. akt II KO 23/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie

zażalenia P. K.

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. z dnia 24 listopada 2021 r.

o odmowie wszczęcia śledztwa sygn. akt 4313-1.Ds. (...)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 15 marca 2022 r.

wniosku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 16 lutego 2022 r.

o przekazanie sprawy II Kp (...) innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę II Kp (...) przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2022 r. Sąd Rejonowy w W. wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. sprawy wszczętej na skutek zażalenia P. K. złożonego na postanowienie z dnia 24 listopada 2021 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie:

1. udzielenia w bliżej nieustalonym dniu, jednak nie później niż dnia 6 października 2021 r. w W., korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie lub

korzyści osobistej sędziemu Sądu Rejonowego w W. V Wydział Karny w związku z prowadzonym postępowaniem sądowym o sygn. V K (...) tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k. oraz

2. niedopełnienia obowiązków lub przekroczenia uprawnień w bliżej nieustalonym dniu, jednak nie później niż do dnia 6 października 2021 r. w W. przez funkcjonariusza publicznego- Sędziego Sądu Rejonowego w W. V Wydział Karny, poprzez nieprawidłowe procedowanie w sprawie o sygn. akt V K 150/18, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

W uzasadnieniu postanowienia sąd ten wskazał na podmiotowe uwarunkowania tej sprawy, w szczególności fakt, iż dotyczy ona zawiadomienia o popełnieniu przestępstw, których w ocenie zawiadamiającego, dopuścić się miał sędzia orzekający w sądzie właściwym do rozpoznania złożonego zażalenia. Zdaniem sądu to właśnie ta okoliczność determinuje konieczność przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu celem wyeliminowania jakichkolwiek zastrzeżeń, co do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie. W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga wyjątkowy charakter przepisu art. 37 k.p.k. Jego zastosowanie jest możliwe tylko z uwagi na zaistnienie sytuacji, gdy pozostawienie do rozpoznania sprawy sądowi właściwemu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Bezspornie, dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy do innego, równorzędnego, sądu wtedy, gdyby pozostawienie sprawy do rozpoznania we właściwym sądzie budziłoby podejrzenia u postronnego i obiektywnego, posiadającego przy tym podstawową wiedzę o zasadach procesu i roli określonych organów procesowych, obserwatora procesu. W sytuacji, gdy przedmiotem kontroli sądu ma być postanowienie prokuratora, którym odmówiono wszczęcia śledztwa wobec osoby sędziego Sądu Rejonowego w W., jest oczywiste, że rozpoznanie zasadności zażalenia osoby zawiadamiającej o możliwości popełnienia przestępstwa mogłoby wzbudzać wątpliwości u postronnych obserwatorów takiego postępowania co do rzetelności takiej kontroli odwoławczej. W powszechnym odbiorze społecznym, rozpoznanie sprawy przez sąd, w którym

funkcję sędziego pełni osoba, której w określonym zakresie dotyczy sprawa, ugruntować mogłoby przekonanie o braku rzetelności i stronniczości prowadzonego postępowania i to niezależnie od jego wyniku. Zastrzec trzeba, że decyzja Sądu Najwyższego podjęta w tej sprawie, nie powinna i nie może być odebrana, jako potwierdzenie braku obiektywizmu czy zaufania do sędziów Sądu Rejonowego w W.. Dla uniknięcia takich zastrzeżeń celowe jest przekazanie sprawy do innego równorzędnego sądu.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego w W..